

॥३४॥३५॥३६॥३७॥ गुणानुरमणीयत्वादीन् उत्पत्तिसंभवं कर्मनिर्वृत्तितीर्थयात्राविधिसिद्धिः ॥३८॥ यथाक्रमेण तीर्थक्रमापेक्षया अनुपूर्वशः गुणोत्पत्त्यादिक्रमापेक्षया ॥३९॥४०॥४१॥ प्रभासः प्रभासत्वं
 ततो महात्मानियमे स्थितात्मा पुण्येषु तीर्थेषु वसूनि राजन् ॥ ददौ द्विजेभ्यः क्रतुदक्षिणां श्रयदुप्रवीरो हलभृत्पतीतः ॥३४॥ दोग्धीश्वधेनूश्च सहस्रशो वै सुवाससः
 कांचनवद्भृङ्गीः ॥ हयांश्च नानाविधदेशजातान्याना निदासांश्च शुभान् द्विजेभ्यः ॥३५॥ रत्नानि मुक्तामणि विद्रुमं चाप्यग्न्यं सुवर्णं रजतं सुशुद्धं ॥ अयस्मयं
 ताम्रमयं च भांडं ददौ द्विजातिप्रवरेषुरामः ॥३६॥ एवं सवित्तं प्रददौ महात्मा सरस्वतीतीर्थवरेषु भूरि ॥ ययौ क्रमेणा प्रतिमप्रभावस्ततः कुरुक्षेत्रमुदारवृत्तिः ॥
 ॥३७॥ जनमेजय उवाच सारस्वतानां तीर्थानां गुणोत्पत्तिवदस्वमे ॥ फलं च द्विपदां श्रेष्ठकर्मनिर्वृत्तिमेव च ॥३८॥ यथाक्रमेण भगवंस्तीर्थानामनुपूर्व
 शः ॥ ब्रह्मन् ब्रह्मविदां श्रेष्ठपरं कौतूहलं हि मे ॥३९॥ वैशंपायन उवाच तीर्थानां च फलं राजन् गुणोत्पत्तिं च सर्वशः ॥ मयोच्यमानं वै पुण्यं शृणुराजेंद्र कृत्स्न
 शः ॥४०॥ पूर्वमहाराज यदुप्रवीरक्रत्विगुहद्विप्रगणैश्च सार्धं ॥ पुण्यं प्रभासं समुपाजगाम यत्रोदुराज्यक्ष्मणा क्लिश्यमानः ॥४१॥ विमुक्तशपः पुनराप्यतेजः
 सर्वजगद्भासयते नरेन्द्र ॥ एवं तु तीर्थप्रवरं पृथिव्यां प्रभासनात्तस्य ततः प्रभासः ॥४२॥ जनमेजय उवाच कथं तु भगवान्सोमो यक्ष्मणा समगृह्यत ॥ कथं
 च तीर्थप्रवरे तस्मिंश्चंद्रो न्यमज्जत ॥४३॥ कथमाप्नुत्य तस्मिंस्तु पुनराप्यायितः शशी ॥ एतन्मे सर्वमाचक्ष्व विस्तरेण महामुने ॥४४॥ वैशंपायन उवाच दक्ष
 स्य तनयास्तात प्रादुरासन्विशांपते ॥ सप्तविंशतिं कन्यादक्षः सोमाय वै ददौ ॥४५॥ नक्षत्रयोगनिरताः संख्या नार्थं च ता भवन् ॥ पत्न्यो वै तस्य राजेंद्र सोमस्य
 शुभकर्मणः ॥४६॥ तास्तु सर्वा विशालाक्ष्योरूपेणा प्रतिमाभुवि ॥ अत्यरिच्यत तासां तुरोहिणी रूपसंपदा ॥४७॥ ततस्तस्यां स भगवान्प्रीतिं चक्रे निशाकरः ॥ सा
 स्य हृद्यावभूवाथ तस्मात्तां बुभुजे सदा ॥४८॥ पुरा हि सोमो राजेंद्रो रोहिण्यामवसत्परं ॥ ततस्ताः कुपिताः सर्वानक्षत्राख्या महात्मनः ॥४९॥ ता गत्वा पितरं प्राहुः
 प्रजापतिमतं द्रिताः ॥ सोमो वसतिनास्मात्तुरोहिणीं भजते सदा ॥५०॥ तावयं सहिताः सर्वास्त्वत्सकाशे प्रजेश्वर ॥ वत्स्यामो नियता हारास्तपश्चरणतत्पराः ॥
 ॥५१॥ श्रुत्वा तासां तु वचनं दक्षः सोममथाब्रवीत् ॥ समंवर्तस्व भार्यासुमात्वाऽधर्मो महान् स्पृशेत् ॥५२॥ तास्तु सर्वा ब्रवीदक्षो गच्छध्वं शशिनोऽंतिकं ॥ समंव
 त्स्यतिसर्वासु चंद्रमाममशासनात् ॥५३॥ विष्टृष्टास्तास्तथा जग्मुः शीतां शुभवनं तदा ॥ तथापि सोमो भगवान्पुनरेव महीपते ॥५४॥ रोहिणीं निवसत्येव प्रीयमा
 णो मुहुर्मुहुः ॥ ततस्ताः सहिताः सर्वाभूयः पितरमब्रुवन् ॥५५॥

॥४२॥४३॥४४॥४५॥४६॥४७॥४८॥४९॥५०॥५१॥ त्वात्वां अधर्मः मा स्पृशेत् ॥५२॥५३॥५४॥५५॥